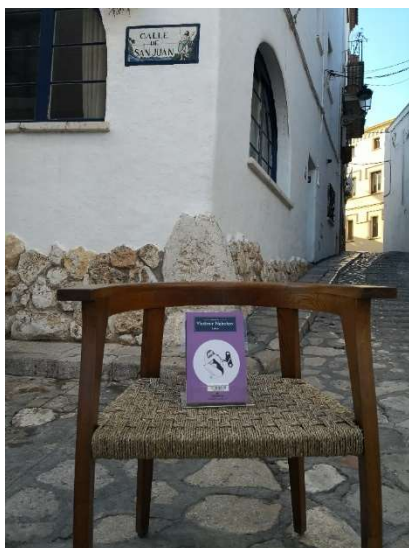

Els clàssics volen sortir- gener 2019

Amb l'any nou iniciem la sèrie ***Els clàssics volen sortir***. Cada mes us recomanarem un llibre d'un autor clàssic. Us animem a llegir-los.

Comencem amb ***Lolita al carrer de La Davallada***.

Títol: *Lolita*

Autor: Vladimir Nabokov (1899-1977)

Editorial: Anagrama

La història de l'obsessió de Humbert Humbert, un professor quarantí, per la Lolita de 12 anys és una extraordinària novel·la d'amor en la qual intervenen dos components explosius: l'atracció "perversa" per les nimfes i l'incest. Un itinerari a través de la bogeria i la mort, que desemboca en una estilitzadíssima violència, narrat, alhora amb autoironia i lirisme desenfrenat, pel propi Humbert Humbert. Lolita és també un retrat àcid i visionari dels Estats Units, dels horrors suburbans i de la cultura del plàstic i del motel. En resum, una exhibició enlluernadora de talent i humor a

càrrec d'un escriptor que va confessar que li hagués encantat filmar els pícnic de Lewis Carrol.

Diccionario de la Real Academia Española:

lolita

De Lolita, personaje de la novela homónima de V. Nabokov, 1899-1977.

f. Adolescente seductora y provocativa

Lolita va ser polèmic des de que una petita editorial francesa, Olympia Press, especialitzada en publicacions eròtiques, el va publicar al 1955. Abans havia estat rebutjat per quatre editorials. Va ser censurat a França i Anglaterra. A EEUU es va publicar al 1958 i a Espanya no va ser publicat fins els anys 80 (Anagrama). Us recomen llegir l'article de Marta Medina [***Lolita, ¿perversión u obra maestra? Las críticas de 1958 dan mil vueltas a las de hoy.***](#)

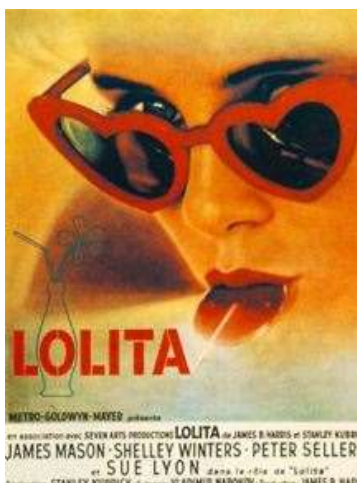
El passat 2018, coincidint amb el 60 aniversari de la publicació del llibre a EEUU i l'apogeu del moviment **#metoo** es va revifar la polèmica. Laura Freixas va publicar a *El País*: [***¿Qué hacemos con Lolita?***](#) on afirma: "L'obra de Vladimir Nabokov ha de ser llegida, analitzada i utilitzada per entendre com el patriarcat manipula en el seu benefici, i per a la nostra desgràcia, la cultura. Però en cap cas la novel·la ha de ser sacralitzada"

Amb el suport del Departament de Cultura

Maria Vargas Llosa va replicar amb l'article publicat a *El País*: [Nuevas inquisiciones](#), on afirma: "El feminisme és avui l'enemic més decidit de la literatura, que pretén descontaminar-la de masclisme, prejudicis múltiples i immoralitats".

En un article posterior en la revista *ctxt*, Laura Freixas es defensa de la polèmica generada: [La polèmica de Lolita](#).

Podeu completar la lectura de *Lolita* veient la pel·lícula amb el mateix títol que Stanley Kubrick va dirigir al 1962. A Espanya no es va poder veure fins el 1971. Compta amb magnífiques interpretacions de: James Mason, Shelley Winters i Peter Sellers.

A Barcelona, al CCCB, fins al 31 de març es pot veure l'exposició **Stanley Kubrick**, on hi ha una part dedicada a *Lolita*.

Per últim volem recomanar-vos una novetat que ens acaba de arribar a la biblioteca i que explica la relació entre una adolescent i un adult. Un argument *a priori* molt similar al de *Lolita*. Aquí teniu la fitxa del llibre:

Títol: *Cara de pan*

Autor: Sara Mesa

Editorial: Anagrama

Signatura: N Mes

Sinopsi:

"La primera vegada l'agafa tan desprevinguda que es sobresalta en veure'l". La trobada es produeix en un parc. Ella és Casi, una adolescent de "casi" catorze anys; ell, el Viejo, té molts més.

El primer contacte és casual, però tornaran a veure's en més ocasions. Ella fuig de les imposicions de l'escola i té dificultats per relacionar-se. A ell li agrada contemplar els ocells i escoltar a Nina Simone, no treballa i arrossega un passat

Amb el suport del Departament de Cultura

problemàtic. Aquests dos personatges esmunyedissos i ferits establiran una relació impròpia, intolerable, sospitosa, que provocarà incomprensió i rebuig i en la qual no necessàriament coincideix el que succeeix, el que s'explica que succeeix i el que s'interpreta que succeeix.

L'ambiciosa carrera literària de Sara Mesa dóna un nou pas endavant amb aquesta novel·la sobre dos éssers desarrelats les destinacions dels quals s'entrecreuen en un parc, una defensa de la inadaptació i la diferència.

«Una escriptora molt sòlida... Sara Mesa registra admirablement aquesta zona de penombra amb una escriptura serena i vibrant a un temps i, amb freqüència, amb traços en aparença desganats que creen l'atmosfera d'un contorn amenaçador» Francisco Solano, *El País*.

«A Sara Mesa li van les zones d'ombres, la inquietud que provoca el que no s'acaba de dir i la perversitat de les relacions de poder entre les persones» Elena Hevia, *El Periódico*.

“Els lectors ens sentim atrapats per aquesta fascinant escriptura, que és, a un mateix temps, fosca i lluminosa”, J. A. Masoliver Ródenas, *La Vanguardia*.

Amb el suport del Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Biblioteques
Municipals

Ajuntament de Sitges